

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΚΤΑΣΙΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

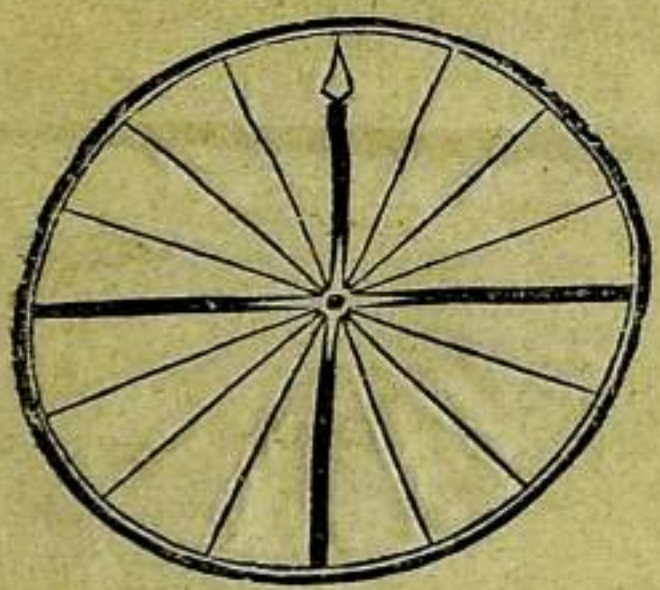
ΕΧΔ
BS

ΠΑΡΑ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΥΣΙΚΗ.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.

1842.

ΕΚΤΑΣΙΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΗΛΙΑΚΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Ὡς ἀξιόμεγαλοπρεπῇ Γαλλία ὑψώνεται τῇ ἀληθείᾳ,
Ὅταν ἡ φύσις βοηθῇ καὶ ἡ τύχη ἐν τῷ ἅμα ὁ ἄνθρωπος
ὑψώνεται χωρὶς κανένα πρᾶγμα

Καὶ ὅταν ἐκτιμήσουν τὰς ἡλιακὰς γνώσεις τοῦ συγγρα-
φέως τιμήσουν, τότε καὶ τὴν ἀξιόμεγαλοπρεπῇ τρισέ-
βαστον Γαλλίαν, ἡλιακὰ ὑψώνεται τῇ ἀληθείᾳ,

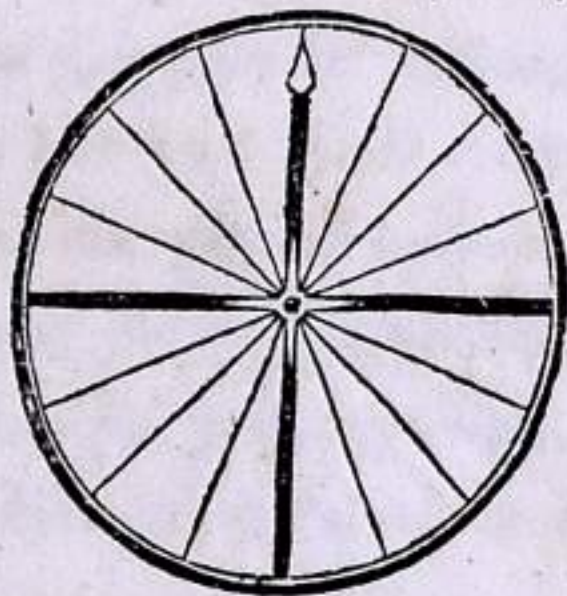
Δυσεύρετος Γαλλία μὲ ἀειθαλία
Ξιφὶλ γαλὲρ τῇ ἀληθείᾳ,
Μεγάλα ρεῦ ἀηθαλεία.

ΠΑΡΑ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥ.

Καὶ ἀφιερώνεται εἰς τὸ ὑψηλὸν ὄνομα τῆς Κωρώνας τῆς
πολυτίμου Γαλλίας, ὡς ἀξία τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς
παιδείας καὶ τῆς ἡλιακῆς μεγαλοπρεπείας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.

1842.

212

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Α. Μ. Β. Π.

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

1881

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΗΛΙΑΚΟΣ.

Πρόλογος ἐπιταφικοῦ λερμπαλὲρ καὶ ἡλιακοῦ λόγου τῆς πολυτίμου ἀνακομίσεως ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Ἑλένη εἰς Παρίσιον, ὑψιλοῦ καὶ ἡλιακοῦ λειψάνου ἀνδρὸς μεγίστου αὐξάνουν, διὰ τῆς μεγίστου διπλοματικοπολιτικῆς του καὶ ἀξιοαυτοκρατορικῆς ἀξιάστου φυσικῆς, του καθὼς ἀποδείχθηκε καὶ ἦν ἀποδειγμένος ἄνδρας ὑψιλοῦ καὶ ἡλιακοῦ βήματος βημάτων τὸ πολύτιμόν του ὄνομα, ἦτον καὶ ἦνε μεγίστου ἀθανασίας, ἦτο καὶ εἶνε μεγίστου ἀθανασίας, ἦτον ἄνδρας ἀειθαλίας ὁ πολύτιμος Ἀναπολέων ξιφιμαλὲρ ἐπ' ἀληθείας.

Διὰ τὸ βαθὺ σέβας λοιπὸν τοῦ ὑψιλοῦ καὶ ἡλιακοῦ μεγίστου τούτου ὑψιλοῦ ὀνομά του, γίνεται ἡ ἀφιέρωσις εἰς τοὺς γενεομεγαλοφιλοελευθέρους ἄνδρας τῆς πολυτίμου Γαλλίας, ἄνδρας τῆς ἀξιομεγαλοψύχου γενεομεγαλοπρεπίας εὐγενεῖς ἄνδρας τῆς Γαλλίας ζήτω μὲ ἀειθαλίας οἱ σοφοὶ ἄνδρες τῆς Γαλλίας ΑΜΗΝ!

Περικαλῶ λοιπὸν τοὺς εὐγενεῖς καὶ σοφοὺς Γάλλους διὰ τὸ ὑποδεκτοῦν μὲ εὐμένειαν, καὶ μεγίστου ἀνδρὸς εὐ-

νοϊαν, πάντα ὑπὲρ ἔννοϊαν, τοῦ ἀδάμαντος Ἀναπολέοντος ἡ
ὑψιλὴ εὐνοϊα καὶ διὰ τὸ ὑψιλὸν καὶ ἡλιακὸν ὄνομα τοῦ ἀγδῆ-
μου Ἀναπολέοντος.

Καὶ διὰ τὴν Λευκάδα τῆς συντακτικῆς περιγραφῆς ἡ
πληρωμὴ του εἶνε 2 τάλληρα ἐκτὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος 3, ἂν
ἔχη τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφὴν τοῦ ποιητοῦ, ἂν δὲ δὲν τὴν
ἔχη, φαίνεται ὡς νοθὸν καὶ καταδιώκεται μὲ πρόστιμον
1,000 ταλλήρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου '1841.

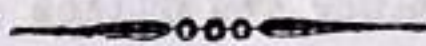
Ὁ Ποιητὴς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ματθαίου ἐκ τῆς Νήσου

Ἀμοργοῦ Ῥομφαίου

Καὶ τῶν Παιητῶν Κορυφαίου.

ΠΟΙΗΜΑ ΕΠΙΤΑΦΙΚΟΝ.

Λόγον ἐπιταφικοῦ ἀνδρὸς μεγίστου ἡλιακοῦ,
 Ἀφὶλ μαλὲρ Ἀναπολέοντος ἀξιοθυμάστου καὶ ἐκλεκτοῦ.
 Ἀναπολέοντος τοῦ ἀξιοθαύμαστου καὶ φρικτοῦ.
 ὥς βασιλεὺς βασιλευόντων,
 Ὅπου δὲν τὰ ξιώθηκε κανεῖς ἄλλος καθὼς ὁ ἀδάμαντος Ἀ-
 ναπολέων ἐστάθηκε.
 Μεγάλος ὅπου δὲν ταξιώθηκεν οὔτε εἰς τοὺς προαπερασμένους.
 αἰῶνας λερμπαλὲρ οὔτε εἰς τοὺς νῦν κανένας,
 Ἀλλὰ μόνον ὁ ὑψιλὸς καὶ ἡλιακὸς, ὥς μεγίστης γνώσεως
 καὶ φρονήσεως, ὁ Ἀναπολεὼν μόνος ἀξιώθηκε,
 Τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τῆς δόξης τῶν δοξάντων τοῦ κολο-
 φῶνος τούτων
 Ὅπου καὶ ἡ ἀνακόμισις τοῦ ἀδάμαντος λειψάνου του,
 Ἀπὸ τὴν ἀγίαν Ἑλένην εἰς Παρίσιον,
 ἔδωκε μέγιστον κρότον ἡ δόξα καὶ τιμὴ του,
 Λερμπαλὲρ ὅπου εἶναι παγκόσμιος ἡ τιμὴ καὶ ἡ τιμὴ του
 ὥς Ἀθάνατος Ἀθανασίας μεγίστου Ἀειθαλίας
 Ἡ δόξα καὶ τιμὴ του εἶναι ἐπ' ἀληθείας,
 Καθὼς τὸν ἀπέδειξαν ἐκ διαφόρων εἰδῶν πείρα τῶν μεγί-
 στων πραγμάτων, λερμπαλὲρ καὶ ποῖον ἄλλον ἔδειξεν ἡ
 φύσις εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἐπίσης
 Καθὼς ἀπέδειξε τὸν Ναπολέοντα ἡ φύσις,
 Ὅπου κανένας ἄλλος δὲν εὔρεθη εἰς τὰς δόξας του νὰ πρέπη
 Ἄς μιμηθοῦν τὰ ὑποδήματά του,
 Ὅπου ἔσως λάβουν μέρος εἰς τὰ φρονήματά του.
 Καὶ εἰς τὰ ἡλιακὰ θελήματα καὶ βουλήματά του,

Ἡ καὶ τὰ φρονήματά τοι ἄς ἀσπασθῶσι ὅπου ἴσως τὰ φρο-
νήματά τοι φαντασθῶσι.

Ἦλὴν εἶναι τῶν ἀδυνάτων, ἐπεὶ δὲ εἶναι φυσικὰ χαρίσματα,
τὰ ὑψηλὰ καὶ ἡλιακὰ βουλήματα, θελήματα καὶ προτερή-
ματα ἑνὸς μεγίστου ἀνδρὸς.

Τὰ φυσικὰ καὶ ἡλιακὰ προτερήματά τοι τὰ φυσικὰ,

Ἐπεὶ δὲ καὶ καθὼς τρέχει μὲ ὀρμὴν,

Ὁ χεῖμαρος τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ Δουναβέως,

Ἔττι καὶ ὁ νοῦς ἑνὸς μεγίστου ἀνδρὸς, ὁ νοῦς τοῦ ὁ λαμπρὸς.

Ὅπου τὰς μεγάλας ὑψηλὰς καὶ ἡλιακὰς σκέψεις τῶν γνώ-
σεων τοῦ μεγάλου νοῦς,

Ἑνὸς ἀρίστου ἀνδρὸς, καθὼς ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων.

Κόπτεται ὁ ὕπνος τοῦ καὶ τὸ φαγὶ καὶ ἔττι δὲν εἶναι ἴδιον
τοῦ καθενὸς, ἡλιακὰ νὰ θεωρῇ, εἴαν ἡ φύσις δὲν τὸν διορῇ.

Καὶ ἰδοὺ ἡ Ῥόδος ῥεῦ ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα ἀρέ !

Ὅ ἐστι διὰ νὰ ᾔτον τοιοῦτου ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ μεγίστου
τοῦ νοῦς γνώσεως καὶ κρίσεως.

Ὁ αἰοίδημος Μιπονόπαρτης.

Δὲν ἐκάθουνταν ποτὲ εἰς τὴν τράπεζαν οὔτε τρία κάρτα,

Λερμπαλέρ, ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἡλιακὴ πληροφορία τῆς μεγίστου
μεγαλειότητος ἀειθαλίας,

Ὡς βασιλεὺς βασιλεύων ὑπολάψατο ὁ Ἀναπολέων,

Ζήτω ζήτω ἑκατονταζήτω ἡ μυριοαξιοθαύμαστος ἀθανασία.

τοῦ ὑψιλοῦ καὶ ἡλιακοῦ λερμπαλέρ ὀνόματος Ἀναπολέοντος

ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἀρετὴ καὶ γνῶσις ἡ μεγάλη τοιοῦτου μεγίστου

ἀνδρὸς εἰς ἄλλους δὲν δίδωσι τὸ φῶς, εἴαν δὲν τὸ ἔχη φυ-

σικῶς, ὅπου ὅταν ἀρχινᾷ διὰ νὰ σκέπτηται περὶ ἡλιακῶν

πραγμάτων, τοῦ κόπτεται ὁ ὕπνος τοῦ, διόλου καὶ τὸ

φαγὶ τοῦ ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν καὶ ἡλιακὴν πολύτιμον τὴν

συλλογὴν τοῦ. ἰδοὺ λοιπὸν ὅπου δὲν εἶναι ἴδιον τοῦ κατὰ

ἑνὸς διὰ νὰ ᾔται εἰς τὰς γνώσεις τοῦ ἡλιακοῦ, εἴαν δὲν τὸ

ἔχη φυσικῶς.

Ὅπου ἡ γνῶσις του νὰ ἦναι βασιλικῶς.

Δοιπὸν λερμπαλὲρ, Ἐγκριτοὶ καὶ Ὑπόκριτοὶ, ὅλοι σας ἐνω-
θῇτε καὶ εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀναπολέων ἐκεῖ προσηλωθῇτε
ὅπου ἴσως λάβῃτε παρ' αὐτοῦ χάρις νὰ ὑψωθῇτε.

Τιοῦτες χάρες ὑψηλές εἶχεν ὁ ἀοίδημος, καθὼς τὸ λές λαμ-
πραῖς στολαῖς.

Λερμπαλὲρ πιάστε τὴν ταμπακέρα του ποῦ ἔβαζε ταμπάκον
νὰ φαντακτῇτε καὶ ἐσεῖς τῆς δόξης τὸ ἀκράτο,

Τοιοῦτες χάρες ἀνδρικές εἶχεν ὁ Ἀοίδιμος ἀξίαις,
Αἰθετε λοιπὸν καὶ σεῖς αἰτίαις, ὅπου νὰ φαντασθῇτε ταῖς
αὐτοῦ ἀξίαις.

Καὶ ὅποιος δὲν ὑψώνει τὸ πολῦτιμον ὄνομα τοῦ ἀδάμαντος.

Ἀναπολέοντος, δὲν γνωρίζει τίποτε λέγοντος.

Λερμπαλὲρ ἐπειδὴ καὶ ἡ γνῶσις πάσης γνώσεως μεγίστου
νοῦς κρίσεως καὶ φρονήσεως Ἀναπολέων ἐστάθη ὁ μόνος
τῆς φύσεως ὁ μέγιστος κομήτης τῶν κομητῶν ὁ Ἀναπο-
λέων μέγιστος κομήτης ἦτον.

Ἀστροφεγγῆς καὶ τηλαυγῆς μὰ ἦτον ἄνδρας τῆς λαμπρῆς.
Δὲν ἀπέθανεν ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων, εἶναι ἀθάνατος σᾶς
λέγω.

Ὅπου τὰ μέγιστα ἐτιμήθη ἡ πολῦτιμος Γαλλία,

Μὲ τὰς μεγίστας γνώσεις τοῦ Ἀναπολέοντος τῇ ἀληθείᾳ.

Καὶ τί δὲν κάμνει ἡ δύναμις ἡ θεία, ὅταν θέλῃ νὰ ὑψώσῃ
ἓνα ἄνθρωπον τῇ ἀληθείᾳ. Ἐξ αἵματος ἡλιακοῦ ἦτον καὶ
ἐτιμήθη μὲ τὰς μεγάλας γνώσεις τοῦ ἀπεδείχθη, ἄνδρας
μέγιστος ἐκηρύχθη, καὶ τὸ Παρίσιον ἐσεῖθη, ὅπου μὲ
τὰς δάφνας τοῦ κόσμου ὅλου ἐστολίσθη εἰς τὰς πολυτίμους
ἡλιακὰς ἡμέρας.

Τοῦ Ἀναπολέοντος ἀδάμαντος κομῆται

Ὅπου καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν δὲν ἐφάνηκε ποτὲ παρόμοιος κο-
μήτης λερμπαλέρ, καθὼς εἰς τοῦ Ἀναπολέων τὰς ἡμέρας
ἐφάνηκε μὲ τοὺς πλανήτας.

Γαλλία! Γαλλία! δὲν κρύβεται ἡ πανένδοξος ἀειθαλία, ἡ δό-
ξα καὶ τιμὴ τοῦ Ἀναπολέοντος τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἂν τινες
θέλουν διὰ νὰ κρυφθῇ ἀποδεικνύουν τὴν σκοτινάδα τοὺς
αὐτοὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι αὐτή.

Ἐπειδὴ ὡς καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά,

Ἐγνώρισαν τὰς μεγίστας γνώσεις καὶ δόξεις τοῦ Ἀναπολέον-
τος ἀληθινά,

Λερμπαλέρ καὶ ἐπὶ τούτου διαμένει ἡ δόξα καὶ τιμὴ του
νέμει εἰς τοὺς αἰῶνας μένει.

Καὶ ἂς ἤθελε νὰ ζήσῃ ἐξαετῆς καὶ ἠθέλετε ἰδεῖ τί ἀξίζει
τῆς γῆς

Ἡ καὶ ἂς ἤθελε νὰ ζήσῃ ὁ υἱὸς του ὁ μοναχὸς καὶ ἠθελεν
ἰδεῖτε τί ἔκκμνεν αὐτός,

Πλὴν ἂς ἦν ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν ὁποῖον εἶα ὅπου ἔχασε
μέγα πνεῦμα καὶ ἠδίκησε καὶ τὴν Περαιτρίτσα τὴν μητέρα
του νεῦμα ὅπου τῇ ἔκαμε καὶ τῆς ἦλθεν ἐμετὸς αἷμα
ἀπὸ τὴν μεγίστην λύπην τοῦ πολυτίμου ἀδάμαντος ἀν-
δρός της.

Λερμπαλέρ καὶ τοῦ πολυτίμου σπέρματος αὐτῆς υἱοῦ της.

Μεγίστη ἦτον ἡ φλογίτης ἡ πικροκάτη φωνὴ τοῦ ἀνδρός καὶ
τοῦ υἱοῦ της,

Οἱ λαμπροὶ Γάλλοι μικροὶ μεγάλοι τὰ μέγιστα ὑψώθηκαν,
Εἰς τὰς πολυτίμους ἡμέρας τοῦ Ἀναπολέοντος τὰ μέγιστα
ἀξιώθηκαν.

Ἀφοῦ καὶ βασιλεῖς ἐσήκονε καὶ βασιλεῖς ἐσήστενε,

Ὁποῦ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο υἱοῦ Φιλίπ-
που μόνος

Δὲν ἀνεφάνηκε ἄλλος οὔτε ἐγεννήθηκε,
 Ἄνδρας παρόμοιος ἐπισημωτάτου μεγίστου κρίσεως καὶ φρο-
 νήσεως,
 Ἄνδρας μεγίστου γνώσεως ἀρίστου πνεύματος καὶ φρονήσεως,
 Μὲ ὅλα τὰ πολύτιμα προτερήματα τῆς πολυδοξίας ῥήμα-
 τα καὶ ἀνδρικήν ἥρωϊκὴν πανένδοξον γενεομεγαλοψυ-
 χίαν,
 Δὲρ μπαλέρ καὶ μὲ τόνους τῆς φιλοδικαίου φιλανθρωπίας
 Ἀφίλ μαλέρ μεταπρέπω τῆς πανενδόξου ἀξιοπρεπμποῦς
 μεγαλοπρεπείας ἦτον μέγας τῆς σοφίας,
 Δόξαν μέγιστη καὶ εὐτυχία. ἦτον τῆς κοινῆς φιλανθρωπίας,
 Ἦτον ὁ Ἀήδημος φανερομένος τῆς κοινῆς εὐτυχίας πῶς
 ἦτον παραδομένος,
 Διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον θαρρόης πῶς ἦτον γεννημένος ὁ
 εὐλογημένος,
 Ὅπου σήμερον ἂν ἐζοῦσεν βέβαια βέβαια ἤθελεν εἶναι ὁ ἐπί-
 γειος βασιλεὺς πασῶν τῶν βασιλευόντων βασιλεὺς,
 Καὶ ἄς ἐξαναφχνῇ ἢ ἄς ξαναγεννηθῇ παρόμοιός του,
 Καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἱστορήσω ὅπου μὲ χρυσᾶ γράμματα νὰ τὸν
 στολίσω,
 Δὲρ μπαλέρ ὅπου καθῶς τὸ πολύτιμον ὄνημα τοῦ Ἀναπο-
 λέοντος σήμερον ἐν τῇ δόξῃ
 Τραγωδεῖτε καὶ παγκόσμιος κοινολογεῖτε,
 Παρόμοια καὶ αὐτὸς νὰ ἱστορῇται,
 Δὲρ μπαλέρ μὰ ἦτον ὁ μόνος ὁ Ἀναπολέων ἡ δόξα καὶ τι-
 μὴ ὅλων τῶν αἰῶν,
 Ἀφίλ μαλέρ ἐκεῖνος μόνος ἐγεννήθη ὅπου μὲ ὅλας τὰς
 δόξας καὶ τιμὰς ἐτιμήθη,
 Καὶ ἐπομένως ἐκοιμήθη καὶ τώρα πάλιν θαρρεῖς πῶς ἐγεν-
 νήθη.

Ὅπου ἡ δόξα του πάλιν ἐτιμήθη.

Ὅπου ἡ ἀθανασία του εἶναι εἰς τοὺς αἰῶνας λαμπρὰ μεγάλη
δὲν εἶναι ἄλλη.

Καὶ ἄς ξαναγεννηθῶσιν ἀκόμη δύο ἑταίροί του.

Ὅπου ν' ἀξιωθοῦν νὰ ὀνομασθοῦν ἄνδρες μέγιστοι δεῦτεροί του.

Νὰ ἔχουν ὅμως ὅλα τὰ ὑψηλὰ φρονήματά του,

Καὶ τὰ ἡλιακὰ ἰδιώματα καὶ κατορθώματά του,

Ὅπου νὰ ἀξιωθοῦν νὰ λάβουν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἡλιακὴν ὀνο-
μασίαν τοῦ Ἀναπολέοντος τὴν ὑψηλὴν φαντασίαν, μὲ τὴν
ἀνδρικοηρωϊκὴν του γενναιομεγαλοψυχίαν μὲ ὅλας τὰς
πολυτίμους γνώσεις καὶ φαντασίας του ν' ἀξιωθοῦν τῆς
μεγαλοσύνης του δόξης καὶ τιμῆς εὐφροσύνης του ἀθα-
νασία! ἀθανασία! βασιλική.

Εἶναι τῶντι τοῦ Ἀναπολέοντος ὑψηλὴ καὶ ἡλιακὴ,

Καὶ τῶντι βασιλική.

Δερμπαλὲρ ἀξιώθηκεν ὅπου βασιλεὺς βασιλέων ὑψώθηκεν ὁ
Ἀναπολέων

Λελαλέφ δὲν τοῦ ἔμεινε τιμῇ καὶ δόξα ἀλλὰ ὅλας τὰς ἔλαβε
μὲ γνώσεις δύνამεις καὶ δόξα ζήτω ἡ ἀθανασία του ἡ δό-
ξα καὶ τιμὴ τῆς βασιλείας του.

Εἶπαμεν ἐδὼ ἑνακαρὴ διὰ ὅλα τὰ ὑψηλὰ βουλήματα

Καὶ ἡλιακὰ κατορθώματα καὶ προτερήματα,

Τοῦ ἀηδήμου ἀδάμαντος Ἀναπολέοντος.

Οἱ καλημέρης λέγοντος.

Δερμπαλὲρ μὰ ἐπειδὴ καὶ ἓνας συγγραφεὺς πρέπει νὰ ὁμιλῇ
τὴν ἀλήθειαν σαφῶς,

Ξιφίλ μαλὲρ εἶναι δίκαιον λοιπὸν διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν,

Καὶ περὶ τῆς ἀνδρικοηρωϊκογενναιομεγαλοψυχίας,

Μὲ τῆς ἀξιοφιλοτίμου μεγαλοπρεπείας

Ὅπου ἔδειξαν οἱ λαμπροὶ Γάλλοι

❧ II ❧

Σὲ ὅλας τὰς ἐκστρατείας τοῦ Ἀναπολέοντος μικροὶ μεγάλοι
ὥς οὐδεὶς ἄλλοι

Καθὼς οἱ Γάλλοι ζήτω οἱ Γάλλοι,

Ὅπου ἓνα ἐμπόδιον ἔχεν δὲν τοὺς ἐγείνοντο,
Λελαλεῖ σήμερον ὁ Ἀναπολέων ἤθελεν ἔχει παγκόσμιος τὴν
δόξαν παντοῦ μετόξα· ἐν ἐνὶ λόγῳ αἱ ὑψιλαὶ λευκάδες
τῆς ἡλιακῆς φαντασίας τῶν μεγίστων γνώσεων καὶ φρο-
νήσεων τοῦ ἀηδήμου τούτου ἀποδείξεως.

Λερμπαλὲρ φέρει εἰς ἀπορίαν τὴν κάθε ἡλιακὴν φαντασίαν
Καὶ στήχασιν ἀνδρῶν μεγίστων πρότασιν τοῦ πολιτίμου
Ἀναπολέοντος φρόνησιν.

Λελαλεῦ ἦτον ἄνδρας Μιλτιάδων ἥρωες τῶν μυριάδων,
Μὰ εἶναι τῷ ὄντι ἀποδέδειγμένος ἄνδρας μέγας ἦτον καὶ
εἶναι βεβαιωμένος

Μεγίστου γνώσεως ἐπαινεμένος

Τῆς πολιτίμου Γαλλίας στεφανομένος

Ὅπου ἀδάμαστος κολόνα ἐστάθη εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐφίλ μυχὲρ ὁ πολίτιμος Ἀναπολέων δὲν ἀπέθανεν σᾶς λέγω

ζήτω ζήτω τραγωδεῖται ὅλοι οἱ Γάλλοι νὰ χαρῇται

Καὶ εἶναι ἔπαινος μέγας ὁ Ἀναπολέων καὶ ὄχι ἄλλος,

Τιμὴν μεγίστην ἐπροξένησεν τῆς πολιτίμου ἔδοσεν,

Λερμπαλὲρ ἔχεται χρέος οἱ λαμπροὶ Γάλλοι μικροὶ μεγάλοι

Ὅπου νὰ καταβάλεται ποσότητα χρηματικῆς μεγάλης

Ὅπου νὰ ἀποκαταστῇται τὸ μοναμέντοτου

Ἀπὸ ἀδαμάντας σμάλτο καὶ κεχρημπάρι,

Καθὼς ἦτον ἥλιος καὶ φεγκάρι λέοντας καὶ πολικάρι.

Ἔθνη παγκόσμια ὁ Ἀναπολέων ζήτω αἰώνια

Ἡ τιμὴ τῶν Γάλλων μικρῶν μεγάλων

Ἦτον καὶ εἶναι ὁ ἀδάμαντος Ἀναπολέων

Ὅπου δὲν ἐξεχύνεται λέγω

Ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπερασμένους αἰῶνας θὰ ᾔηται δοξασμένος,
Μὲ πανένδοξον ἀειθαλίας ὡς βασιλεὺς βασιλέων ἐπ'
ἀληθείας.

Ὡ μέγιστον ὄνομα Ἀναπολέοντος ὅποῖος παρατηρεῖ λέγοντος,
Μιμιθεῖται ὅλοι τὰ ὑποδήματά του ἔτος μάθεται καὶ
τὰ φρονήματά του ἀπὸ τὰ ὑποδήματά του
Ἰδοὺ ὁ ἄνδρας ὁ πολίτιμος πῶς ἱστορεῖται πανένδημος Γαλ-
λία Γαλλία πολίτιμος Γαλλία, πρέπει νὰ δείξης μεγίστην
γενναιοψυχίαν.

Μὲ ὑψιλὴν ἡλιακὴν ἀξιομεγαλοπρέπειαν,
Διὰ τὴν πανένδοξον ἀθανασίαν τοῦ ἀδάμαντος Ἀναπολέον-
τος τῇ ἀληθείᾳ καθὼς ἦτον ἄνδρας Μιλτιάδων ἥρωας
τῶν μυριάδων,

Ἐπαινούμενος παγκόσμια φημισμένος,
Τὴν ἀθανασίαν στεφανομένος,
Γαλλία σὲ ὁμιλῶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν,
Ὁ Ἀναπολέων σου ἦτον ἀμίμιτος θησαυρὸς ἀτίμητος.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Τί θησαυρὸς μοῦ ἦτον πολλὰ ἀκριβῶς υἱός μου ἠγαπητός,
Καὶ τὰς δάφνας ὅπου μὲ εἶχε στολισμένην σήμερον τὰς
βλέπω καὶ λυποῦμαι νὰ τὰς βλέπω καὶ δὲν ἠμπορεῖ κά-
νεις νὰ τὸ ἀρνηθῇ,

Πῶς ἦτον τοῦ Ἀναπολέοντος γεννητικὰ γραπτὰ ὅλα αὐτὰ,
Τὰ ὑψηλά του βουλήματα μὲ τὰ ἡλιακά θελή-
ματα,

Θεσπίσματα καὶ βουλήματα μὲ τὰ πανενδόξα του φρονή-
μα του,

Ἡλιακά του προτερήματα ὅπου αἱ ἀρχαί του καὶ τὸ μέλος
ἦτον δόξης καὶ τιμῆς τὸ τέλος καὶ τί νὰ πρωτογράψω
καὶ τί νὰ σᾶς εἰπῶ,

Μέγιστος ἄνδρας ἀποδείχθηκε
Ὅπου οὐδεὶς ἄλλος ὡς Ἀναπολέων μέγας.

Καὶ τί πολυλογία νὰ τὰ πολυλογῶ

Ἄφ' ἐγὼ ὁ ἴδιος τὰς γνώσεις του ἀπορῶ ὅπου ὁ Δη-
μοσθένης καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς
Ἀπὸ τοὺς τάφους τοὺς ὡς ἤκουσαν τὸ ὄνομα Ἀναπολέων ἐ-
γύρισαν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μὲ τὰς χεῖρας τοὺς ψωμέ-
νας καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν προσερχόμενοι καὶ ἐκ συμφώνου
ἀνεφώνησαν φωνὴν μεγάλην καὶ λέγουν ζήτω ὁ θεὸς τῶν
ὅλων οὐρανοῦ καὶ γῆς δημιουργός,

Οὐράνιος ἐπίγειος παγκόσμιος τρισυπόστατος αἰῶνος
Εὐλογημένη ἡ ἀθανασία σου ἀγιασμένη ἡ βασιλεία σου καὶ
ἂν ἡμεῖς ἀφήσαμεν τὴν πατρίδα μας καὶ ἀναχωρήσαμεν
μὲ λύπην μας μεγίστην τὴν ἀφήσαμεν.

Σήμερον ὁμως εἰς τοὺς τάφους μας ἔρχεται λύπη καὶ χαρὰ
Βλέποντες πάλιν ὅπου ἀπὸ τὴν φλέβαν μας ὕψωσις τὸν λε-
γόμενον Ππονοπάρτε

Ἐσθήκωτε καὶ τοῦ ἐχάρισες διὰ νὰ ἔχη ὅλας τὰς ἀνηκούσας
ἡλιακὰς γνώσεις ἀρκούσης.

Καὶ μὲ τὰς ἡλιακὰς του γνώσεις θέλει νικήσει τὰ ὑψηλὰ
πνεύματα τῆς πολιτίμου Γαλλίας λερμπαλέρ καὶ τὸν Ξι-
φιλμαλέρ μὰ τῆς σοφῆς Γαλλίας θὰ τὸν ἀκολουθήσουν
Καὶ τὰ τετραπέρατα τῆς Οἰκουμένης νὰ τὰ ὑποτάξῃ μὲ
τῆς ἡγουμένης καθὼς καὶ ἐκόντεψεν,

Λοιπὸν δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου καὶ γεννηθήτω τὸ θέλη-
μά σου.

Θεέ, τῆς ἀθανασίας σου, ὅπου διὰ τῆς φιλανθρωπίας σου
ἐποίησες τὰ πάντα.

Ὅλα δυνάμει τῆς σοφίας σου διὰ τῆς φιλανθρωπίας σου δόξα
καὶ τιμὴ τῶν ἐξαπτερύγων σου, ἴδετε λοιπὸν ὅπου καὶ οἱ

προπάτορές μας εἶναι μάρτυρες ἀπεκεῖ πῶς ὁ Μπονοπάρ-
της ἦτον μέγιστος νοῦς.

Ὅπου εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κολοφῶντος ἡ δόξα του ἐστάθηκεν
ἀπόντος δυνάμει τοῦ πρεπόντος τί τὰ θέλετε ἡ φύσις καὶ
ἡ τύχης ἐσυμφώνησαν ἐπίσης

Καὶ τὸν εἶχαν στολισμένον μὲ ὅλα τὰ ὕψηλὰ προτερήματα
προικισμένον,

Καὶ ἐγὼ λοιπὸν μένω εἰς τὰ γραφόμενά μου ὁμῶς ἐπιμένω,
Γαλλία, Γαλλία ἐγνώρισε πολλὰ καλὰ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἔχεις
μέγιστα ἔχρη,

Διὰ νὰ διαμαντώσης μὲ πολυτίμους ἀδάμαντας νὰ στολίσῃς
Τὸ πολότιμον λείψανον τοῦ μεγίστου Αναπολέοντος,

Καθὼς σὲ ἀξίωσε ὅπου μεγίστου τιμῆς σὲ ὕψωσε,

Καὶ διὰ παράδειγμα ἐλκυστικὸν τῶν νῦν θεωρούντων σε,

Πρέπει νὰ τιμήσῃς λοιπὸν τὸν πρῶτον θεωροῦντά σε

Χρὲν ὅπου πρέπει διὰ νὰ τὰ παρατηροῦν,

Καὶ μὲ μεγαλοπρέπειαν νὰ τὰ ἐκτελοῦν,

Ἢ κάθε ἀμφιῆς καὶ μεγαλοπρεπῆς μεγαλειότης,

Ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ ἐμπεριέχει μυσσηριώδη νήγματα ἔχει

Καὶ ἂν ἤθελε νὰ ζήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ὁ μοναχὸς, καὶ ἠθέλατε ἰδεῖ
τί ἔκαμνεν αὐτὸς,

Πλὴν ἅς ἦναι ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν ὑποῖον εἶναι,

Ὅπου ἔχασε μέγα πνεῦμα καὶ ἀδίκησε καὶ τὴν Περαιτρίτσα

τὴν μητέρα του· νεῦμα ὅπου τὴν ἔκαμνεν καὶ τῆς ἦλθεν

ἐμετὸς αἷμα ἀπὸ τὴν μεγίστην λύπην τοῦ πολυτίμου ἀν-

δρός της καὶ τοῦ πολυτίμου σπέρματος αὐτοῦ υἱοῦ της.

ὦ ! φρίξον ἦλιν ἡ γῆ καὶ τὸ φεγγάρι μέγιστη ἦτον ἡ
φλόγα της.

Ἐπεκροτήθη φωνὴ τοῦ ἀνδρός καὶ τοῦ υἱοῦ της

Μεγαλητέρα καὶ φαρμακωτέρα ἀπὸ αὐτὴν δὲν ἦτον ἄλλη
φλογωτέρα,

Βέβαια δὲν εἶναι ἄλλη ὑψηλὴ καὶ μεγίστη ἡ πατρίς ὡ-
ραῖα ἦτον

Ἐὰν δὲν ἐγνωρίζετο τὸ ἡλιακὸν ὑποκείμενόν σας

Εἶχα τὴν τύχην ὅμως διὰ νὰ ἔχω τὸ πολύτιμον ποτρέτοσας
καὶ μὲ εἶναι γνωστὸν τὸ ἡλιακὸν ὕφος σας λαμπρὰ γυνὴ
ὡραῖα μεγίστη ἀθανασία σου δὲν ἀκούσθηκε παρ' ὁ-
μοῖα σου καὶ μάλιστα τὴν τρυφερότητα τὴν ὡραίαν ἡ-
λικίαν σου

Ἀς ἔχουν τὴν ἀμαρτίαν σου.

Πλὴν ἀδίκηθης ἀπὸ τὸν πατέρα σου καὶ ἔμεινες ἀδικημένη
καὶ ἔμεινε ἀδικημένη ἀπὸ τὸν πατέρα σου ἐγνώριζε ὁ
ὅμως πολλὰ καλὰ πῶς θὰ εἶσαι χαρισμένος ἀπὸ τὸν οὐ-
ράνιον καὶ ἐπίγειον παγκόσμιον βασιλέα τὸν μέγιστον
βραβευμένη, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν του θὲ νὰ ᾔ-
σαι μὲ τὴν βασιλικὴν λαμπρὰν στολὴν σου.

Ἀνχαλιασμένη μὲ τὴν κορῶνα σου στολισμένη.

Καὶ ὁ ἀδικὸν σε ἄκραν θὰ σὲ βλέπει ἀπὸ μακρὰν μὲ ψυχὴν
τεθλιμένην νὰ θὰ σὲ βλέπει καὶ θαμμένη, τὸ λέγει ἡ εἰ-
μαρμένη πῶς τὸ ἀδικὸν δὲν μένει

Ἰδέ τε λοιπὸν τὴν ματαιολογία ὅπου δὲν γνωρίζει τούτους
υἱοὺς οὔτε παιδεῖα.

Ἀλλὰ πιστεύουν εἰς τὴν κενοδοξίαν τῆς χαμερπῆς ματαιο-
λογίας

Ὡς τῆς σκληροψυχοκακοκαρδίας τῶν τοιούτων ἐπ' ἀληθείας,
ἀφοῦ λοιπὸν εἰς τὸ παιδί του τινὰς δὲν ἔχει πόνον ψυχικῆς

Τί μένει λοιπὸν εἰς τὴν συνείδησίν του νὰ ἔχη τις

Ἐρωτῶ καὶ ἀποκριθῆτε νὰ ἰδῶ τί θὰ ἀπολογηθῆτε καὶ εἶμαι
ἔτοιμος στὰ πάντα νὰ σὰς πῶ τὸ τί καὶ γιάντα.

Γαλλία! Γαλλία! πολύτιμος Γαλλία!

Ε'γνώριζε τῇ ἀληθείᾳ πῶς εἶχε μέγιστον ἄνδρα θησαυρὸν
ἀτίμητον, λερμπαλὲρ ἀκριβὸν πολύτιμον ἀδάμαντα τὸν
εἶχες Ἀναπολέων τὸν μέγιστον καὶ γενναῖον

Δελαλὲφ ὅπου μὲ ὅλας τὰς δάφνας καὶ μυρσίνας τοῦ κόσμου
ὅλου σὲ εἶχε στεφανωμένη

Τὰ μέγιστα στολισμένη

Α'φιλμαλὲρ μὲ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ δόξας σὲ ἀξίωσεν ὑπὲρ
τοῦ κολοφῶντος σὲ ὕψωσε.

Ἐνακαρὴ ἔνακαρὴ μὲ τὰς πολιτίμους γνώσεις του ὁμακαρὴ
Ὅπου θὰ περάσουν αἰῶνες χρόνοι καὶ καιροὶ

Διὰ νὰ ἀξιωθῇ παρόμοιόν του νὰ ἰδῇ

Ἐπειδὴ καὶ ἂν τὸ θεωρήσωμέν κατὰ φυσικὰ προτερήματα
καθὼς λοιπὸν μὲ τὸν δρίζοντα σπανίως ἤμπορεῖ διὰ νὰ
φανῇ ἕνας κομίτης διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιδιάβασίν του

Ἐτῆς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἐπίγεια σπανίως νὰ φανερωθῇ μέγας
ἄνδρας

Καὶ νὰ ἀξιωθῇ ὑπὸ τοῦ μεγίστου τίτλου νὰ ὑψωθῇ

Καὶ ἰδοὺ ἡ ρόδος ῥέ, ἰδοὺ καὶ τὸ πάδημα ἄρῃ

Ὅ ἐστὶ πόσα ὀνόματα ἀξιώθηκαν τὸ μέγα ἀπὸ τόσους αἰῶ-
νας

Πρῶτον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, δεύτερος ὁ μέγας Πέτρος
τῆς Ῥωσσίας

Τρίτος ὁ Ἀναπολέων Μποναπάρτης τῆς Γαλλίας

Λοιπὸν μετὰ παρέλευσιν τόσων, αἰώνων τρεῖς τοὺς ἴδεται
περιμένεται λοιπὸν καὶ τώρα διὰ νὰ ἰδῇται καὶ τὰ τώρα
κατὰ φυσικὴν παρατήρησιν ὅπου σᾶς εἶπα ταποτώρα

Ἐψηλὴ ἡλιακὴ γενναιομεγαλόψυχος ἀξιομεγαλοπρεπῆς Γαλ-
λία.

Ε'γνώριζε πολλὰ καλὰ τῇ ἀληθείᾳ τὸ πῶς ἔχεις μέγιστα χρέη

Οὔτε εἰς τὰ βήματά του νὰ φθάσουν,

Ἄς ἐγνωρίσουν πρῶτα τὴν ἀνοησίαν των καὶ ἐπομένως
νὰ ὁμιλήσουν μὲ τὴν παρουσίαν των καὶ νὰ ἐγνωρίσουν
πῶς ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων Μπονοπάρτης.

Δὲν ἦτον παραμικρὸς καθὼς θέλουν τινὲς ἀνίδεοι νὰ τὸν
ὄνειδίσουν ὅτι ἦτον Κορτσικάνος μικρὸς ναὶ μὲν κατὰ
τὰ συμβεβηκέτα τοῦ τότε καιροῦ οἱ γεννητόρες του
κατατρεγμένοι ὄντες ἐσώθηκαν εἰς τὴν Κόρσικα καὶ ἐκεῖ
ἐκατοίκησαν.

Καὶ ἐγεννήθηκε ἐκεῖ ὁ μέγας Ἀναπολέων.

Ἀλλὰ ἦτον ὅλως διόλου ἐξ αἵματος ὑψηλοῦ καὶ ὑλιακοῦ
Αἰ φλέφαις του καὶ τὸ αἷμα του Ἱμπερατορικόν.

Οπου ἡ Ἱμπερατορία τοῦ τότε καιροῦ,

Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔστελνεν σὲ ὅλα τὰ μέρη
τοῦ κόσμου ὅλους,

Τὰς διαταγὰς της καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ἐφι-
λοῦσαν τὰς προσταγὰς της.

Λερμπαλέρ καὶ διὰ νὰ ἦτον τοιούτου αἵματος ἦτον καὶ
μεγίστου νοὸς καὶ πνεύματος.

Ἄνδρας καὶ μὲ τὰς ὑψηλὰς καὶ ἡλιακὰς γνώσεις του.

Ἐχόντεψαν διὰ νὰ τὸν προσκυνήσουν ὅλαι αἱ κορυφαὶ τῆς
γῆς νὰ τὸν φιλήσουν.

Καὶ ὀλίγον τὸ ἔλειψε διὰ νὰ φιλήσουν καὶ τὸ χῶμα τῆς γῆς
ὅπου αὐτὸς ἐπεριπατοῦσε ἵππεὺς τέτοιοι ἄνδρας ἦτον καὶ
ἐκαταστάθηκε διότι ἦτον

Εἶναι μέγιστον λέγω καὶ σπάνιον ἀπὸ τὰ σπάνια,

Διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν

Καθὼς καὶ ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων ἐστάθηκεν ὡς λέων καὶ
ἀδάμαστον τὸν λέγω,

Τι τὰ θέλετε ἡ φύσις τὸν ἐστόλισεν ἐπίσης καὶ μὲ ὅλα τὰ
 προτερήματα ἡ τύχης
 Μέγιστος κομήτης ἦτον, μεγίστους κομήτας εἶχε
 Καὶ τὸ μικρόν του κίνημα τὸ εἶχαν μέγα πρᾶγμα
 Τοιοῦτος ἄνδρας θαυμαστὸς ἐστάθηκεν ἐξακουστὸς
 Ὅπως καὶ ἂν τὸ θερίσωμεν μέγιστον ἄνδρα πρέπει νὰ τὸν
 ἱστορήσωμεν.

Λερμπαλέρ καὶ ἂν δὲν τὸν ἱστορήσωμεν ἀφίλ μαλέρ τότε
 εἶναι φανερόν πῶς τὸν ἐφθανούσαμεν

Διλαλέφ καὶ παράδοξον δὲν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ τοὺς μεγί-
 στους ἄνδρας τοὺς κατατρέχουν πάλιν ἕτεροι μεγάλοι.

Λερμπαλέρ παρακινούμενοι ἀπὸ ζηλοφθονίαν, λερμπαλέρ κα-
 τατρέχουν τὴν ἀξίαν

Ἀφίλ μαλέρ τοῦ ἀνδρός τὴν θαυμασίαν.

Ἀθῆναι τὴν 15 Αὐγούστου 1840.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΙΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΝ-
ΔΟΞΟΝ ΗΓΑΠΗΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΑΕΙΘΑΛΗΣ ΑΕΙΘΑΛΙΑΣ
ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Φιλόπonos καὶ φιλόανθρωπος μεγαλοπρεποῦς ἀειθαλίας
Εἶναι ἡ ἀξιομεγαλοπρέπεια, τῆς ἡλιακῆς λαμπρᾶς Γαλλίας
Υγειαίνεται ὑγαπημένη μετὰ τέκνα σου εὐλογημένη.
Καὶ δέομαι εἰς τὴν εἰμαρμένην νὰ ᾔσθαι πάντα ἀνδριομένη
Καὶ μετὰ τὴν ἀδελφὴν σου τὴν Ελλάδα ἐν βίῳ φιλιομένη,
Ἐνθέρμου ψυχῆς καὶ καρδίας μου, προσφέρω σήμερον τὰ
κατὰ χρέος σεβάσματά μου ἀποδεικνύοντας τὸν ζῆλον
μου μετὰ θερμὴν ψυχῆς καὶ καρδίας μου.
Ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου.
Νὰ ἐγνωρίζῃ ἡ κωρὼνα τῆς, τὸ πῶς ἐγὼ τρέφω ἐντὸς ψυχῆς
καὶ καρδίας μου, ἔρωτα μετὰ τοὺς παῖδας μου
Εἰς τὴν ἀειθαλίαν,
πανένδοξον Γαλλίαν.
Φιλμαλέρ, χωρὶς ἀμφιβολίαν,
Ζήτω ἡ λαμπρὰ Γαλλία.
Φιλμαλέρ τῆς Ελλάδος θεραπείᾳ,
Ἀμφιφίλ φιφιμαλέρ, εἶναι τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας,
Ἡ φιλόανθρωπος καρδιά,

Τόσον σέ ὑπεραγαποῦμεν, Γαλλία σέ πονοῦμεν.
Καί ποτέ δεν σέ ξεχνοῦμεν, γνώριζε πῶς σ' ἀγαποῦμεν,
Καί ἂν ἄλλο τι δέν μᾶς μένη. ἡ ἀγάπη μας ὅμως θὰ μένη
Εἰς τοὺς αἰῶνας μὲ χαράν,

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Σέ εἶμαι εὐγνώμων ἡγαπημένη μου Ἑλλάς,
Μὲ τὸν πόνον ὅπου μὲ ὁμιλᾷς.
Καί ἔχε θάρρος τῷ θεῷ καὶ ἐγὼ θὰ προσπαθήσω
Γιὰ ὅλα τὰ ἰντερέσα σου ἐγὼ θὰ πολεμήσω.
Μὲ ὅλην μου τὴν ὑπαρξιν, Ἑλλάς δέν θὰ σ' ἀφήσω.

Ἡ ἙΛΛΑΣ.

Πολύτιμη Γαλλία, ὑγείανε τῇ ἀληθείᾳ,
Καὶ μὲ ὅλα μου τὰ παιδιά, σέ λατρεύομεν τῇ ἀληθείᾳ.
Καὶ θὰ ξημερώσῃ μία ἡμέρα, νὰ μὲ γνωρίσῃς ἐπιστήθειά
σου νὰ ἀπορίσῃς.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἑλλάς ποθεινοτάτη ἀκριβὰ ἀγαπητάτη.
Τὸ πνεῦμα σου τὸ Ἑλληνικόν, εὐέσθητον εὐγενικόν.
Μὲ ἐσπάραξε τὴν καρδίαν Ἑλλάς τῇ ἀληθείᾳ.

Ἡ ἙΛΛΑΣ.

Πολύτιμή μου κί ἀκριβὴ Γαλλία μου ἡγαπητή.
Βάν ἡ καρδία σου ἐσπάραξε, ἐμὲ καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἡ καρδιά καὶ ἡ ζωὴ μου.
Καθημερινῶς κεντοῦμαι ἐντὸς καὶ δέν νοοῦμαι,
Εὗς οὗ νὰ ἐνεργοῦμαι, ὅπου καὶ οἱ δύο μας νὰ
ἀντικριθοῦμεν.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἑλλὰς ἡγαπημένη, τὰ ἐντόσθιά σου τὰ γνωρίζω
 πρὸ πολλοῦ τὰ θεωρῶ, πλὴν τὸν καιρὸν μας καρτερῶ
 ὅπου ἐναρμοδίως μίαν ἡμέραν, νὰ εἰδῇς νὰ ἐνωθοῦμεν
 φιλμαλέρ, λαμπρὰ ποῦ θὰ χαροῦμεν.

Ἡ ἙΛΛΑΣ.

Ἑγείανε ἡγαπημένη, καὶ ἡ ἐλπίδες μου
 εἶναι εἰς τὴν εἰμαρμένην, δυνάμει τῶν δυνάμεων
 Νὰ χαροῦμεν καὶ οἱ δύο
 Ἐν τῇ δόξῃ εἰς τὸν βίον ἈΜΗΝ

Ἦβλεπα καὶ βλέπω ὅπου τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου
 σοφῆς Γαλλίας τὰ παιδιά, ὧ σοφοὶ πεπαιδευμένοι, ἄξιοι
 καὶ προκομμένοι, τῆς Ἑλλάδος ἐρωμένοι, μὲ φιλόπονον
 φιλανθρωπίαν, εἰς κάθε δεινὴν περίστασιν τῆς Ἑλλάδος,
 δείχνουν ὑπεράσπισιν.

Μὲ διαφόρων εἰδῶν εὐργετήματα τῆς Ἑλλάδος βοηθήματα
 Μὲ φιλόπονον φιλανθρωπίαν καὶ μεγαλοπρεπείαν.
 Καὶ μὲ ἀνδρικὴν γενναιομεγαλοψυχίαν.

Παρρησιάζουν τὸ στήθος τους μὲ ἀνδρείαν τὸ ὕφος τους.
 Διὰ τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά, μὲ σοφίαν καὶ ἀνδρείαν,
 Ζήτω ἡ λαμπρὰ καὶ πολύτιμος Γαλλία.

Τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά τὴν λατρεύουσιν ἀειθαλῆα.

Ὡς εὐτυχίαν τους τῇ ἀληθείᾳ εἶναι φανερομένον ὅπου εἰς

κάθε δεινὴν περίστασιν τῆς Ελλάδος, ἡ λαμπρὰ Γαλλία
 παρουσιάζει τὸ στῆθος της ἐγκάρδως διὰ τὴν Ελλάδα
 ἐμπράκτως,
 Χωρὶς καπκιστὰ ἀλλὰ πράγματα σωστὰ, καθὼς τὸ ἀπαι-
 τεῖ ἡ γενναιομεγαλόψυχος φιланθρωπία μὲ μεγαλοπρε-
 πείαν, ἔτζι φέρονται τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας τὰ παιδιά δαί
 τῆς 'Ελλάδος τὴν ἐλευθερίαν, Ζήτω οἱ λαμπροὶ Γάλλοι
 μικροὶ μεγάλοι καὶ εἰς μίαν ὥραν χρησιμωτάτην θέλουν
 εὔρουν καὶ τὴν 'Ελλάδα ἐντιμωτάτην.
 Εἰς τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου Γαλλίας τὰ θελήματα προ-
 μωτάτη.

Μὲ τὸ πνῦμα τὸ Ἑλληνικόν.

Εὐέσθητον καὶ εὐγενικόν.

'Υγειαίνεται λαμπρὰ Γαλλία τὸ λοιπόν.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ Σὲ ὑπεραγαπῶ:

Καὶ αἱ περιστάσεις θέλουν δεῖξωσι τὰς στάσεις

Καὶ τῶν φιλοτίμων Ἑλλήνων τὰς πράξεις.

Λαμπρὰ Γαλλία θὰ κυττάξεις

Τὴν μεγάλην εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων μὲ μεγίστην ἀ-
 γάπην.

Πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ πολύτιμον Γαλλία,

Μέγιστον πόνον τοὺς δίδει τῇ ἀληθείᾳ

10 Σεπτεμβρίου 1840 Ἀθῆναι.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΔΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Λερμπαλέρ δὲν εἶναι ἴδιον πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν
διὰ νὰ γυρεύουν, λελαλέρ νὰ δολοφονοῦν τὸν βασιλέα τους
Ξιφίλ μαλέρ

Εἶναι τραγικωτάτη, παράνομος, παρανομία, βασιλέως ἢ
δολοφονία,

Εἶναι μεγίστη ἀμαρτία, καὶ μεγίστη κατηγορία με ὀργὴν
τὴν θεῖαν.

Τοῦ ἔθνους, ὅποιον ἔθνος καὶ ἂν ᾦναι, ἐπεὶ καὶ πίπτει ὀργὴ
θεῖκὴ ἀπάνω τους με πτώσεις καταφρόνητους, δυστυχία
ἀκλόνητος· ἅμα ὁ βασιλέας τους ἤθελεν εἶναι τύραννος,
τότε εἰμποροῦν νὰ τὸν σηκόσουν, ὅχι ὅμως νὰ τὸν θανα-
τώσουν, οὔτε μικρὸν νὰ τὸν πειράξουν ἀλλὰ τοῦ διορίζον-
ται τὰ ἐξοδά του, διὰ νὰ ζῇ ὡς βασιλεὺς χωρὶς ἐξουσίαν,
καὶ ὅχι ἡ δολοφονία. Ἐπεὶ καὶ τὰ ἄγρια θηρία ὅπου εἶναι
θηρία, τὸν βασιλέα τους ὅμως τὸν σέβονται τῇ ἀληθείᾳ,
πολλῶ μᾶλλον σοφοὶ πεπαιδευμένοι, καὶ χριστιανοὶ
λεγομένοι ὅπου, ἐγνωρίζουν καὶ τὶ συμβαίνει ἀπὸ μίαν,
παράνομον παρανομίαν, με ὀργὴν θεῖαν λερμπαλέρ τὸ ἔθνος
ἐκεῖνο, ὅπου βάλει χέρι, εἰς τὸν βασιλέα του, πίπτει ραγ-
δαίως διὰ τὴν παρανομίαν του, εὐθαίως καὶ ἐπομένως
θλιβερά κλαίει τὴν μοῖράν του.

ΕΛΛΑΣ

Γαλλία, Γαλλία θλίβομαι τῇ ἀληθείᾳ καὶ μὲ ὅλα μου τὰ
παιδιά λυπούμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

Ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου ἐπιθυμοῦμε ὅπου τὴν λαμπρὰν
φωνὴν σου πάντα νὰ ἀκοῦμεν μὲ δόξαν καὶ τιμὴν νὰ χαροῦ-
μεν, καὶ δὲν ἤλπιζα ἀπὸ τοιοῦτον ἔθνος πεπαιδευμένον καὶ
σοφόν, διὰ νὰ ἀκούω τοιαῦτα ἀπαίσια κινήματα κατὰ τοῦ
βασιλέως του, καὶ δέομαι εἰς τὴν εἰμαρμένην ὅπου τὰ παι-
διά σου, νὰ ἐγνωρίσουν τὸ λάθος των, καὶ νὰ μετανοήσουν
φέροντα σέβας καὶ ζῆλον εἰς τὸν θρόνον ἐν βίῳ ἁμῶν, ὅπου
νὰ μὴν ἀκούσω πλέον τὸ παραμικρὸν κακὸν σου, ἀλλὰ μόνον
τὸ καλὸν σου μὲ καλὴν φώτησιν τῶν παιδίων σου, ἔθνη!
ἔθνη πεφωτισμένα, πρέπει νὰ ᾔσθαι θεοστοχασμένα, διὰ νὰ
ᾔσθαι πάντα εὐτυχισμένα, εἰδὲ καὶ ἠκατημένα, κατὰ τὴν
κρίσιν μου ἐμένα, θε νὰ εἴσθαι πάντα πεπαιδευμένα, ἔχετε
παράδειγμα τοῦ Λουδοβίκου τὸ δυστύχημα, τί ἔφερε τοῦ ἡ-
λιακοῦ θρόνου καὶ κλήρου ἐξολοκλήρου, ἐὰν δὲν τὰ σοχάζε-
σθαι, ἐὰν δὲν τὰ ψηφῆτε, τὰ περασμένα πράγματα κακῶς
τὰ συλλογεῖσθαι, ἐγὼ ὅμως τὰ παρατηρῶ καταλεπτῶς τὰ
θεωρῶ, καὶ εὐρίσκονται αἰτίαι πτώσεις καὶ δυστυχίαι ἐλθέ-
τε λοιπὸν εἰς αἴσθησιν, ὅπου νὰ ἀποβάλλητε κάθε κακὸν
σκοπὸν, ἔθνος ἔθνος καὶ ἔνδοξον σοφὸν εἶναι ἐναντίον τῆς τι-
μῆς, ὅταν παραφρονῆτε, ὅπου τὸν βασιλέα σας νὰ δολοφο-
ύητε, ὦ φρίξον ἤλιε, τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά, ἡ γῆς καὶ τὸ
φεγγάρι, παράνομος παρανομία, δὲν εἶναι ἄλλη μία, καθὼς

ἐνός βασιλέως ἡ δολοφονία, ἡ δυστυχία πίπτει ἐπάνω των
 ὀργῇ θεία βασιλέως ἡ δολοφονία, ὅταν λοιπὸν θέλωμεν διὰ
 νὰ θανατόνωμεν τοὺς βασιλεῖς, τότε σᾶς λέγω, καὶ ἐγὼ πῶς
 δὲν ὑπάρχει ἓνας ἄνθρωπος τῆς γῆς, ἀλλὰ ὡςὰν νὰ γέμῃ ἡ
 γῆ ἀπὸ ἄγρια θηρία ξιφίλ μαλὲρ τῇ ἀληθείᾳ. καὶ τότε λέγε-
 ται παραχώρησις θεία.

Ἐν Αθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1840.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ
ΤΟΥ
ΓΕΝΕΡΑΛΗ ΦΑΒΙΕ.

Ποίημα αξιοσεβάστου

Ηρωα καὶ σοφοῦ.

Ἄνδρες γενναίου καὶ ῥωμαλέου

Κυρίου χρυσοστόμου Φαβγέ

Ελλην καὶ Γάλλος οὐδείς ἄλλος,

Ὦς ὁ Κύριος Φαβγές μεγάλος.

Καὶ παράδοξον δὲν εἶναι

Ἐπειδὴ καὶ τῆς πολυτίμου Γαλλίας

Ποιὸς εἶναι καὶ ἄλλος τὰ αἰσθήματα

Τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας τὰ φρονήματα.

Καὶ ἐπὶ τούτου ὁμιλεῖ μὲ φιλόφρονες

Καὶ φιλόπονα χρυσὰ αἰσθήματα.

Τῆς τρισεβάστου λαμπρᾶς Γαλλίας

Τὰ φρονήματα.

Εἰς τῶν παιδιῶν τῆς τὰ εὐέσθητα θελήματα.
 Ως παιδευμένοι ἐνάρετοι καὶ σοφοὶ
 φιλόανθρωποι καὶ ἐκλεκτοί.
 Ἡ Ἑλλάς ζήτω ζήτω
 Ἡ φιλόπονος καὶ φιλόανθρωπος
 Μεγαλοπρεπὴς Γαλλία μὲ ὅλα τῆς τὰ παιδιά
 Ζήτω καὶ ζήτω τῇ ἀληθείᾳ καὶ ζήτωσαν
 Καὶ ὁ κύριος Φαβγὲς εἶναι παιδὶ τῆς
 Πολυτίμου καὶ ἀκριβοῦς Γαλλίας μου ἀγαπητῆς
 Τὸν γνωρίζω ὅμως καὶ ἐγὼ ὡς γνήσιον υἱόν μου
 Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνά μου
 Ἀνδρίως ἐπολέμησε.
 Ὅπου διὰ τὴν ἐλευθερίαν μου,
 Καὶ τὴν ζωὴν του ἐκινδύνευσε.
 Φουστανέλες καὶ τζαρούχια ἐφοροῦσε.
 Καὶ ὡς Ἕλληνα καθ'αυτῷ ἐπολεμοῦσε
 Καὶ ἐπρομαχοῦσε.
 Ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους
 Καὶ τώρα πάλιν ὁμιλεῖ χρυσόστομα καὶ λαλεῖ.
 Ὅπου 300 ἄνδρες πεπαιδευμένοι
 Ἐνάρετοι καὶ σοφοὶ
 Δὲν ἤθελον ὁμιλήσουν παρόμοια
 Νόμιμα καὶ δίκαια,
 Καθὼς ὁ σεβαστὸς κύριος
 Φαβγὲς ὁμίλησε καὶ ὁμιλεῖ

Ὅπου ὡσάν ὁ χρυσόστομος ἀναστήθηκε
 Καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀπαγγέλλει διὰ
 νὰ ἀκούσουν οἱ ἄγγελοι
 Ἐπεύχομαι λοιπὸν ὅπου εἰς τὰς αὐτοκρατορικάς
 καὶ βασιλικὰς αὐτοῦ μεγαλειότητας
 Οπου νὰ εἰσακοοστοῦν εἰς τὰς ἀκοάς του
 Οἱ χρυσόστομοι λόγοι τοῦ σεβαστοῦ καὶ
 ἐναρέτου ἀνδρὸς Ἡλίου Φαβγὲ ἀμήν.
 Καὶ θέλει τοῦς προξενήσει δόξαν καὶ
 μεγίστην τιμήν.
 Ἀπὸ τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων.
 Ἐπειδὴ καὶ ἡ γνῶσις γνώμη καὶ συμβουλὴ
 τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἐναρέτου τούτου ἀνδρὸς
 Παρατηρῶ ὅπου εἶναι μεγίστου νοῦς
 Γνώσεως καὶ φρονήσεως.
 Λερμπαλέρ ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ νοῦς
 Εἶναι ἄνδρας Ἀβακοῦ
 Μέγας εἶναι πανταχοῦ.
 Ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνα ὅπου
 Ἐπρεπεν διὰ νὰ συνευρεθῶσιν
 Εἰς ἓνα μέρος ὅλα τὰ μηνιστέρια τῶν αὐλῶν.
 Διὰ νὰ σκεφθῶσιν περὶ τῆς
 γενικῆς καλῆς καταστάσεως τῶν ἐθνῶν.
 Ὁ σεβαστὸς λοιπὸν τοῦτος ἀνὴρ τὰ ὁμίλησε μοναχός.
 Τὰ ὁμίλησε καὶ τὰ ὁμιλεῖ
 Καὶ δὲν τὰ ὁμιλεῖ ἀλλὰ χρυσόστομα τὰ ὁμιλᾷ

Καὶ ὅποιος ἤθελε ἀναιρέσει τοὺς λόγους
Καὶ τὰς γνώσεις τοῦ 'Ηλίου Φαβγέ
Ἀποδεικνύεται ὁ πλέον κάκιστος ἄνθρωπος τῆς ἀνθρώ-
πότης
Καθότι εἶναι νόμιμος κατὰ νόμον
καὶ κανόνων ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς τῶν νόμων.
Λέρμπαλερ ζήτω ζήτω ὁ μεγάλου νοός
Καὶ δίκαιος ἄνδρας
Καὶ ἐκεῖνοι τὰ πλέκουσιν καὶ τὰ περιπλέκουσιν
Ὡς γνωρίζουν καλῆτερον ἐκεῖνα ὅπου
τοὺς πρέπουν ὅπου τοὺς φέρνουν καὶ τιμὴν
Καὶ ἔχουν καὶ τὴν δόξαν ἀπὸ τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων.
Ὅπου εἶναι ἀνώτερος τῶν ἀνωτέρων διὰ ὅλων τῶν ἡμετέρων,
Καὶ πρέπει νὰ θεωροῦμεν τὴν ἀρχὴν νὰ βλέπουμεν τὸ τέλος.
Ἡ δὲ ἀλλέως Ράμφην εἰς ῥάμφη ἄμφη.
Τὸ λέγειν καὶ ἡ γραφὴ ἄμφη. Γ. Ἐξαρχόπουλος.
Καὶ μένω μὲ βαθύτατόν μου
Σέβας τοῦ σεβαστοῦ 'Ηλίου Φαβγέ
Καὶ τέλος πάντων θὰ ξημερώσῃ καὶ μία ἡμέρα
Χρυσόστομος ἀστροφεγγῆς
Καὶ τηλαυγῆς ὅπου θὰ λάμπει τὸ
ἡμισφαίριον τῆς γῆς
Τόσον ὅπου τὰ ὄροι καὶ βουνὰ
Οἱ κάμποι καὶ πεδιάδες θὰ λάμπουν πρασινιάδα
Λελαλὲφ καὶ δὲν εἶναι εἰς τὴν θέλησιν τὴν ἐδικήν μου
Γιτὶ σήμερα κρατῶ ἀλλ εἶναι εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀορατοῦ

Λερμπαλέρ πάντων καὶ ἀοράτον ἄνω λοιπὸν καὶ οἱ κάτω

‘Ηνεμὴ ἡμινιάμ εἶδα ἐγὼ τὴν Μυαιάμ

Πλὴν ἐνωρίζω τὸν ἐν τριά λερμπαλέρ καὶ τὸ πνεῦμά μου
δὲν δειλιά

Πρὸς τὸν σεβαστὸν Ἡρῶα ῥωμαλαῖον

Ἄνδραῖον καὶ γενναῖον Κύριον Φαβγίε

Μὲ τὸνὰ εἶδα καὶ ἐγνώρισα τὴν πατρικὴν φιλόπονον
Θερμὴν ἀγάπην σου

Πρὸς τὴν γλυκυτάτην θερμὴν ἡμῶν πατρίδα

Γλυκυτάτην Ἑλληνίδα

Ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας μου

Σοῦ εἶμαι εὐγνώμων κατὰ χρέος

Κατὰ νόμων καὶ κανόνων τῆς πολιτικῆς τῶν νόμων.

Καὶ καταδεχθῆται παρακαλῶ τὰ κατὰ χρέος

Σεβάσματά μου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύ-
νης μου.

Καὶ ὑγείενε ἥλις, Φαυβγὲ καὶ αἱ περιστάσεις θέλουν

Δείξουσι τὰς στάσεις μὲ τὰ φέρματα τῆς πράξεις

Καὶ ἐπειδὴ ἔχω ἓνα σύγγραμμα ὀνομαζόμενον

Περιβόλιον τοῦ Κόσμου

Καὶ ὑστεροῦμαι τὰ μέσα τῷ τύπου

Καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ ἐκδόσω εἰς φῶς

Ἐκεῖνοι ὅπου ἔπρεπε διὰ νὰ μὲ βοηθήσουν

Ὡς ἐρασταὶ τῆς σκοτινοπονηροποταποζηλοφθονοκακοβαρβο-
μανίας ἐρασταὶ ἔδειξαν εἰς τὸ σύγγραμμά μου

Ἄσπονδον μῖσος μανίας

Κα ἐπὶ τούτῳ περικαλῶ θερμῶς τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου
Γαλλίας τὰ παιδιὰ ὡς λαμπροὶ καὶ πολὺτίμοι

Καὶ φιλόανθρωποι μέγιστοι φιλόπονοι
Ὅπου ἂν ᾗναι δυνατὸν μεγαλοπρεπῆς
Καὶ θέλω τὸ ἀφιερώσει
Βίς τῆς Σεβαστῆς καὶ πολυτίμου φιλανθρώπου Γαλλίας
Στὸ ὄνομα ἐπαληθείας

Καὶ μένω μὲ βαθύτατόν μου σέβας
Τοῦ σεβαστοῦ Ἡλίου χρυσοστόμου Φαβγέ

1840 Οκτωβρίου 15 Ἀθῆναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ῥομφαίου ἐκ τῆς νήσου Ἀμοργοῦ

Κορυφαίου κατὰ τὸ παρὸν ὅμως κορυφαῖος

ΕΚΔΟΤΗΡΙΑ

ΕΚΔΟΤΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

Ο ποιητής είναι στολή, ὑψηλῆς ἀειθαλείας
 Καθὼς λάμπει καὶ ὁ ἥλιος σὲ ὅλας τὰς βασιλείας.
 Λερμπαλὲρ ὅταν ὅμως τὸν τιμοῦσιν, οἱ κόμρι καὶ οἱ κομῆ-
 ται καὶ ἀπὸ κἀνένα δὲν φθονεῖται, ὅταν ὅμως τὸν φθο-
 νοῦσιν μένουσιν καὶ αὐτοὶ νὰ τοὺς ἐφτιοῦσιν.
 Ἐπειδὴ ἀποδεικνύονται ὡς ἀνάξιοι τῆς ἀξίας τους.
 Δεικνύοντες λελαλεῦ ἔπειδὴ δὲν ἐγνώριζον καὶ τὴν στολήν
 τους παροργίζουν καὶ ὁ ποιητής ἀδιαφορεῖ
 Καὶ μὲ τὸ κοντίλη του τραγωδεῖ,
 Λερμπαλὲρ τὴν ἀλήθειαν ὑψώνει
 Καὶ τὸ ψεῦδος θανατώνει.
 Εἰφίλ μαλὲρ ἰδοὺ λοιπὸν ἡ φρονημάδα
 Τοῦ ποιητοῦ ἡ νοσιμάδα
 Ὡς νὰ παίξῃ τὴν ἀμάδα μὲ φρόνημον ἀράδα ἅς ὁμιλοῦν.
 Καὶ οἱ τρικαθαῖοι καὶ μετριοῦνται οἱ Χαλδαῖοι ὅσοι
 Ἠγαπημένοι τοῦ φθόνου ἐρωμένοι λέγονται πατηραμένοι
 Διότι εἰς τὰ ἀπέχια εἶναι παραδομένοι.

Ἀθῆναι τὴν 15 Φεβρουαρίου 1842.

Γ. ΞΕΑΡΧΟΠΟΥΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023127

ΑΘΗΝΑΝ

Δυνάμει τῆς ὑψηλῆς καὶ κραταιᾶς δυνάμεως

Φαίνεται νὰ ᾔηται ἡ ἀξία τῆς ἐνεργητικῆς

Ὁργάνου τῆς φυσικῆς

Ἡ εὐπρέπεια τῆς ἠθικῆς

Εἶναι ὁ στολισμὸς τῶν ὄλων

Λερμπαλὲρ ὁ Θεὸς τῶν ὄντων.

Ὅστις γνωρίζει τὸ ἐνεργητικόν

Τῆς διπλωματικοπολιτικῆς τὸ φυσικόν,

Πρέπει νὰ ἐγνωρίζη καὶ τὸ κάθε ἐπαινετὸν

Τῆς ἠθικῆς τὸ ἐφετὸν

Ἄν ἐγνωρίξει τῆς ἠθικῆς τὸ ἐφετόν;

Τότε κρημνίζεται ἀπὸ ὅλα τοῦ λοιπόν.

τὸ ψε
φιλ